

11 Οκτωβρίου 2017

Προσλαλιά, μετά το πέρας της εις Πρεσβύτερον χειροτονίας του διακόνου Ιωακείμ Μπίλλη

[Ορθοδοξία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Προσλαλιά, μετά τό πέρας τῆς εις Πρεσβύτερον χειροτονίας τοῦ διακόνου Ἰωακείμ Μπίλλη

Κυριακή, 8 Ὀκτωβρίου 2017

Παναγιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

σεβάσμιοι ἀρχιερεῖς,

σεβαστοί πατέρες, Ἀγαπητοί συγγενεῖς καί φίλοι,

Τί ωραιότερον καί τί ήδύτερον, στ' αλήθεια, από τήν κληρικήν διακονίαν εις τάς Αύλάς τής Αγίας του Χριστού Μεγάλης Έκκλησίας, εις τό ιστορικόν Φανάριον καί τήν Βασιλεύουσαν Πόλιν; Τί συγκλονιστικότερον, πράγματι, από τήν άνεκκλήτην χαράν τής εις Πρεσβύτερον χειροτονίας έκ τών σεπτών καί χαριτοβρύτων χειρών τής Ύμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, του Πρώτου τής Όρθοδοξίας Αρχιεπισκόπου, όστις λιτανεύει ήμέρας καί νυκτός από του Ίεροϋ Κέντρου τό μυστήριον τής άμωμήτου Όρθοδόξου ήμών πίστεως, αίρει τόν σταυρόν του Κυρίου άγογγύστως καί καρτερικώς, αναλίσκων τήν ζωήν Αυτού εις τύπον καί τόπον Χριστού, προσθέτων καθ' έκάστην τό έπιβαλλόμενον έλαιον εις τήν κανδύλαν του μαρτυρικού Φαναρίου, ούτως ώστε τουτο νά φαίνη πάση τή Οίκουμένη. Διό καί όφειλετικώς αναπέμπω εύχαριστίαν, αίνον καί δοξολογίαν εις τήν πανοικτίρμονα καί ζωαρχικήν Τριάδα, ή όποία διά τών άχράντων, τιμίων καί θεοκινήτων χειρών τής Ύμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, του πατρός, Δεσπότου καί Αϋθέντου ήμών, μοί έχαρίσατο σήμερα τήν μεγίστην δωρεάν τής Ίερωσύνης.

«Ώ τής τιμής, άλλ' ω καί τής όφειλής!» Καθιστάμενος ένώπιον του ίεροϋ Θυσιαστηρίου θαρρώ εις τό άμέτρητον έλεος καί εις τήν άφατον εύσπλαγχνίαν του πανοικτίρμονος Κυρίου, αλλά καί εις τάς θεοπειθείς προσευχάς καί τήν άμετάθετον μεσιτείαν τής Ύμετέρας σεπτής Κορυφής προς τόν φιλανθρωπότατον Κύριον, προκειμένου νά βιώνω τόν πλοϋτον τής λατρευτικής ζωής τής Έκκλησίας μας, νά διακονώ μέ φόβον Θεού τά άχραντα Μυστήρια καί νά μεταλαμπαδεύω τό σωτηριώδες μήνυμα τής Έκκλησίας μας εις τό χριστεπώνυμον πλήρωμα τής Έκκλησίας μέ όλας τάς δυνάμεις τής ύπάρξεώς μου, έχων ως τείχος άρραγές καί ως πανοπλίαν άπροσπέλαστον από τά βέλη του

πονηροῦ τὴν ἀγάπην Σας, Παναγιώτατε, ἡ ὁποία ἀγκαλιάζει πατρικῶς καὶ στοργικῶς ὅλους τοὺς κληρικούς τῆς Ὑμετέρας Πατριαρχικῆς Αὐλῆς.

Ἐπιτραπήτω μοι τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν χαίροντα πατέρα μου καὶ τοὺς ὀλοθύμως προσελθόντας εἰς τὴν χαρὰν τῆς χειροτονίας οἰκείου μου: τὴν μητέρα μου, τὰ ἀδελφία καὶ ἐξαδέλφια μου καὶ τοὺς κοντινοὺς φίλους ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ Καβάλας διὰ τὴν ἀστείρευτον ἀγάπην, στοργὴν καὶ στήριξιν των καθ' ὅλην τὴν μακρὰν αὐτῶν κληρικὴν διακονίαν μου εἰς τὰς Αὐλὰς τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας, ἣν ὁ Κύριος ἡμῶν ἐπιτρέπει, ἐν τῷ ἀπέιρῳ ἐλέει καὶ τῇ ἀμέτρῳ εὐσπλαχνίᾳ Αὐτοῦ, ἐπὶ 15 καὶ πλέον ἔτη.

Εὐγνωμόνως καὶ μέ βαθεῖαν συγκίνησιν ἀναμνησκομαι τὴν ὥραν αὐτὴν ὡς ζωντανὸν παράδειγμα θυσιαστικῆς ἀναλώσεως εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸσον τὸν νῦν Σεβ. Μητροπολίτην Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβαν, ὅσον καὶ τὸν ἀείμνηστον προκάτοχον αὐτοῦ κυρὸν Διονύσιον, ἀπόφοιτον τῆς κατὰ Χάλκην Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς. Διαρκῶς ἀντηχοῦν εἰς τὰ ὦτα μου τὰ λόγια ἀμφοτέρων τούτων Ἱεραρχῶν, τῶν πιστῶς ἀφοσιωμένων εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον: «Νὰ προσέχης! Νὰ προσέχης! Μὴ παρασυρθῆς ἀπὸ τίτλους, στόμφοις καὶ ἀξιώματα. Νὰ διακονῆς αὐτὸ μόνον, τὸ Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, σεμνῶς καὶ ἀνιδιοτελῶς, μέ ἀνεκτικότητα καὶ ἀγάπην πρὸς τοὺς συναδέλφους καὶ τοὺς συνανθρώπους σου». Μέ ἀνεκλάλητον συγκίνησιν ὑποδεχόμεθα ὁμάδα τῆς Χορωδίας τῆς εἰρημένης Ἱ. Μητροπόλεως, ἡ ὁποία ἐμπράκτως ἀποδεικνύει, διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, πόσον βαθειὰ βιωματικῶς μετέχει εἰς πᾶν γεγονὸς τῆς ζωῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Θὰ ἦτο ἀσύγνωστος παράλειψις ἐὰν δέν ὑπέβαλα εὐγνώμονας εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἀγιοτόκου καὶ ἠρωτόκου Κρήτης προσελθόντα Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου κ. Ἀνδρέαν, πολυσέβαστον Πανεπιστημιακὸν διδάσκαλον, ὁ ὁποῖος, τὸσον διὰ τῆς ἄλατι ἠρτυμένης ἀκαδημαϊκῆς διδαχῆς αὐτοῦ, ὅσον καὶ σιωπηρῶς, διὰ τοῦ παραδείγματός του, ἐγχαράσσει ἀριστοτεχνικῶς εἰς τὰ μύχια τῆς καρδίας τῶν φοιτητῶν τῆς τε Θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Πατριαρχικῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Κρήτης τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν πνευματικὴν κοιτίδα τοῦ Γένους ἡμῶν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ προνοητὴς παντός ἀγαθοῦ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνέθεσε τὴν ἀποστολὴν τῆς διαφυλάξεως τῆς παρακαταθήκης τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.

Με αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης θὰ ἤθελα ὡσαύτως νὰ ἀναφερθῶ καὶ εἰς τὸν σεβ. Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ἰωάννην, τὸν ἐμπράκτως

στηρίξαντα τόν χειροτονηθέντα σήμερον Πρεσβύτερον ἀπό τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς διακονικῆς πορείας του, καθώς ἐπίσης καί εἰς τόν ἐκ Θεσσαλονίκης Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην κ. Μεθόδιον Σπάτουλα, ἱερατικῶς προϊστάμενον ἐπί μακράν σειρὰν ἐτῶν τοῦ ἐν τῷ ἱστορικῷ κέντρῳ τῆς πόλεως Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, ὅστις περιέβαλε τόν ὁμιλοῦντα μέ πατρικήν πάντοτε ἀγάπην, διαδραματίσας καίριον ρόλον ἀπό τῆς νεότητός του εἰς τήν ἀγάπην αὐτοῦ πρός τήν Ἐκκλησίαν καί τήν ἐν Χριστῷ πνευματικήν ζωήν.

Ἐν κατακλειδί, στρέφω μετ' εὐγνωμοσύνης τό βλέμμα μου πρός πάντας τούς προϋπηρετήσαντας ἀπό τῶν ἐπάλξεων τῆς Ὑπογραμματείας καί τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς συνόδου, καθώς καί τούς Ἱεράρχας καί τούς κληρικούς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τούς τε ἐντεῦθεν καί τούς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐλθόντας, διά τήν ἀγάπην των, τήν πολύτιμον συμβουλήν καί τάς ἐπιστηρικτικὰς εὐχὰς καί προσευχὰς των.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοί πατέρες καί φίλοι,

Εὐχεσθε, παρακαλῶ, διά τήν πνευματικήν προκοπήν καί αὐξήσιν τοῦ σήμερον χειροτονηθέντος Πρεσβυτέρου εἰς ἔργα πίστεως καί ἀγάπης, ὥστε ἡ ἱερατική διακονία αὐτοῦ νά εἶναι φιλάρετος καί εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ, πάντοτε ἐν υἱικῇ ἀφοσιώσει πρός τήν Ἐκκλησίαν, τόν πανίερρον θεσμόν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τόν θεαρέστως πηδαλιουχοῦντα τήν ὀλκάδα αὐτοῦ Προστάτην, Αὐθέντην καί Δεσπότην καί σεπτόν Προκαθήμενον αὐτοῦ, τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχη κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ, ὅστις, ἐν θαλλούσῃ ἀκμῇ, ἐπί 26ετίαν ὄλην, γεωργεῖ τήν ἐν Κωνσταντινουπόλει καί ἐν ἀπάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ εὐκληματοῦσαν πνευματικήν ἄμπελον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καταρτίζει δέ καί διαφυλάττει τό καρποφορεῖν καρπὸν ἀγιωσύνης πρός δόξαν Θεοῦ καί εὐκλειαν αὐτῆς. Ἀμήν!

<http://bit.ly/2hzW203>